

คำสั่งสมเด็จพระนางเจ้ากวินิวิกตอเรีย

ด้วยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีพระบรมราชโองการว่า
พระบรมราชโองการที่ ๑๖๖ ลงวันที่ ๑๒ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
ซึ่งมีเนื้อความว่า
สมเด็จพระนางเจ้ากวินิวิกตอเรีย ในที่ประชุมเคารพจิตของสมเด็จพระนางเจ้าเรือกรมสยาม ๒ ฉบับนี้ มาลงราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกัน
หนึ่งสิ่งส่งมาแต่ศาลว่าการตำรวจกรุงเทพมหานคร ๑ ฉบับ
เพื่อทราบ แรมห้าค่ำ บั้วอกฉุด ค่ำราช ๑๒๕๖
ฉบับหนึ่งมีความว่า

พระราชบัญญัติสยามอะเคอินเคาน์ซิล เป็นความเพิ่มเติมอะเคอินเคาน์ซิล ลงวันที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๖ ว่าด้วยมอบอำนาจในการที่ห้ามมิให้สหประชาชาติที่ประเทศนั้นกลบเข้าไปในประเทศสยาม
ที่พระพระราชวังวินเซอร์ วันที่ ๑๒ เดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๕๖

สมเด็จพระนางเจ้า เสด็จประทับพร้อมด้วยบริวารที่วิล

ในพระราชบัญญัติอะเคอินเคาน์ซิล ซึ่งทำให้เพื่อบังคับสหประชาชาติของสมเด็จพระนางเจ้าในพระราชอาณาเขตของสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยาม ลงวันที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๖ นั้น
สมเด็จพระนางเจ้า ได้โปรดพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้กงสุลของสมเด็จพระนางเจ้า ในพระราชอาณาเขตของสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยามนั้น
มีอำนาจบังคับสหประชาชาติที่ผิดกฎหมายเป็นชนิดกรงกัก ถ้าไม่กรงกักก็ถึงสองครั้ง แต่ได้ทำโทษเพราะความผิดนั้นแล้ว
ถ้าผู้นั้นไม่มีประกันพอสมควรว่าจะประพฤติชั่วต่อไป ถ้าเป็นผู้นั้นผู้ทำผิดเป็นชนิดกรงกัก
ตามที่ได้กำหนดไว้ในวันที่ ๑๒ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖

สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยาม และบริวารของพระราชทานวิเศษสมเด็จพระนางเจ้ากวินิวิกตอเรีย
ที่ประทับให้สหประชาชาติ ซึ่งกึ่งจะนำออก
ไปจากพระราชอาณาเขต
สมเด็จพระนางเจ้า
ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีอยู่ในพระองค์
พร้อมด้วยบริวารที่
พระราชบัญญัติที่

มาตรา ๑ ถ้ากงสุลของสมเด็จพระนางเจ้าในพระราชอาณาเขตของสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยาม
เนรเทศผู้หนึ่งผู้ใดไปจากพระราชอาณาเขตนั้น
โดยอำนาจที่มอบให้กงสุลนั้น ตามพระราชบัญญัติอะเคอินเคาน์ซิล ลงวันที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๖
ถ้าโดยอำนาจพระราชบัญญัติอะเคอินเคาน์ซิล
ห้ามมิให้ผู้นั้นกลบเข้าไปอยู่ในพระราชอาณาเขตนั้นอีก
เว้นแต่มีพระบรมราชานุญาต
สมเด็จพระนางเจ้า เป็นหนังสือ ของท่านบริลชปีเอเรกเกรสการีออฟสคูลของสมเด็จพระนางเจ้า

มาตรา ๒ ถ้าผู้ใดกึ่งจะเนรเทศนั้น กลับเข้าไปอยู่ในพระราชอาณาเขตแห่งใด
ผิดด้วยพระราชบัญญัติอะเคอินเคาน์ซิลนั้น
ถ้ากงสุลใด ๆ
หาที่วังราชระตะจะชั้ที่ห้ามนั้น
ก็ให้ปรับใหม่เป็นเงิน ๒๐๐
เหรียญลงมา
ถ้าซึ่งควาไว้ไม่นานกว่าเดือน ๑
แต่ให้คนนั้นตาประกันพอสมควร
ที่กงสุลเชื่อฟังได้
ว่าจะประพฤติต่อไปโดยเรียบร้อย
ถ้าหาประกันดังนี้ไม่ได้
กงสุลมีอำนาจเนรเทศคนผู้นั้น
ออกไปจากพระราชอาณาเขตของสมเด็จพระนางเจ้าแผ่นดินสยามนั้นอีก
ตามความในพระราชบัญญัติอะเคอินเคาน์ซิล
ลงวันที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๖

(ฉบับที่) ๑๖๖

อีกฉบับ ๑ มีความว่า พระราชบัญญัติ
สยามชอเค อินเคาน์ ซิล ว่า ทั่วจับกุลาที่หนีไป
จากเรือค้าขายฝ่ายสยาม เข้าไปในพระราชอาณาเขต
ฝ่ายอังกฤษตั้งแต่วันนี้ พระราชวินิจฉัยเมื่อวันที่ ๑๐
เดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๖๖
สมเด็จพระนางเจ้า เสด็จประทับพร้อมด้วย
เคาน์ ซิล คำทูลว่า

ในพระราชบัญญัติที่เรียกว่า ฟเรนดีช
เคแอก ในคฤศศักราช ๑๘๕๒ นั้นมีความว่า
เมื่อสมเด็จพระนางเจ้าได้ทรงเห็นซึ่งว่า ในประเทศ
แห่งใดได้ทำการไต่เบียบไว้ เพื่อบังคับตัวกุล
ที่หนีไปจากเรือค้าขายของอังกฤษ เข้าไป
ในเขตแดนประเทศนั้น ๆ ตั้งแต่วันนี้
สมเด็จพระนางเจ้า พร้อมด้วยเคาน์ซิลจะออกคำ
ประกาศว่า กุลลาซึ่งมีได้ไปมา ซึ่งหนีมา
จากเรือค้าขายของประเทศนั้น ๆ เข้ามาใน
ราชอาณาจักรของสมเด็จพระนางเจ้า จะจับตัวส่ง
คืนไปยังวันนั้นก็ได้ และหมายกำหนดการ
ที่จับตัวส่งนั้นโดยอย่างไรก็ได้ แล้วแต่จะทรง
เห็นควร บัดนี้สมเด็จพระนางเจ้าได้ทรงทราบ
ความว่า ได้จับตัวไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อบัง
ตัวกุลที่หนีไปจากเรือค้าขายของอังกฤษ เข้าไป
ในพระราชอาณาเขต ของสมเด็จพระนางเจ้าแม่ดิน
สยามตั้งแต่วันนี้ จึงทรงพระราชดำริให้อ่านา
ที่มีอยู่ในพระองค์ ความว่าในพระราชบัญญัติ
ฟเรนดีชเคแอกในคฤศศักราช ๑๘๕๒ นั้น
พร้อมด้วยเคาน์ซิล มีพระบรมราชเสาวน
คำทูลให้ประกาศเป็นพระราชบัญญัติว่า ตั้งแต่
เวลาที่ได้ประกาศพระราชบัญญัตินี้ ในตอน
เทศแล้ว ถ้ากุลลาที่มีไปมาหนีไปจากเรือ
ค้าขายฝ่ายสยาม ในพระราชอาณาเขตสมเด็จพระ

พระนางเจ้าแล้ว ให้จับตัวส่งคืนไปในวันนั้นก็ได้
แต่แม้ว่าผู้หนีไปนั้น ทำความผิดต่อกฎหมาย
เป็นข้อฉกรรจ์ในพระราชอาณาเขตนั้น ก็ได้ศาล
ที่มีอำนาจชำระทำโทษไว้ก่อนจึงส่งตัวไป ให้หลอก
กลมมีคชันในพระคลัง ของสมเด็จพระนางเจ้า
แล้วท่านไรต์เอเนอร์เบอเคอานวอล ท่านไรต์เอเนอร์
เบอเคอานวอลแห่งแคว้นโบน แล้วท่านไรต์เอเนอร์เบอ
เคอานวอลแห่งแคว้นโบน และท่านไรต์เอเนอร์เบอ
เคอานวอลแห่งแคว้นโบน ซึ่งเป็นเสกเทศ
คาร์ยเฟลเทศของสมเด็จพระนางเจ้าขึ้น บังคับ
การให้ตลอด ตามพนักงานทอญ
(เซนชื่อ) เขตมันทวาริชอน

ประกาศทั้ง ๆ สำหรับเมืองนครเชียงใหม่

ด้วยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหาด
ลากรมพระบำราบปรปักษ์ โปรดเกล้าฯ ให้ส่ง
ประกาศสำหรับเมืองนครเชียงใหม่ ๓ ฉบับ มาลง
ราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกัน ลงวันที่ศาลว่า
การกรมมหาดไทย แต่ฉวันพุธ เดือนสาม
ห้าค่ำ ปีวอกฉศก ๑๒๖๖ ฉบับหนึ่งมีความว่า
พระยาราชสีมการากร ข้าหลวงใหญ่ผู้ว่า
ราชการสามหัวเมือง แจึงความมายังพระเจ้า
อินทวิชยานนท์ เจ้านครเชียงใหม่ ด้วยพระเจ้า
อินทวิชยานนท์ มีพิชิตปรีชากร ซึ่งได้เสกขึ้น
มาทำการสามหัวเมืองฝ่ายเหนือโปรดเกล้าฯ มีรับ
สั่งว่า การบ่อนเบี้ยการพร้าต่าง ๆ เป็นการชั่ว
ร้ายทำให้เกิดโจรผู้ร้าย แลราษฎรได้รับความยาก
จนมิชคายตั้งตัวเป็นทาสเป็นค่า แลตั้งรับอาญา
แผ่นดินได้ความอันทรายต่าง ๆ เสียมากหนักหนา
แลการบ่อนเบี้ยต่าง ๆ มากมิได้มีในบ้าน
เมือง เพราะฉะนั้นในแว่น ๆ นี้ จึงให้
หมายหนัก หากจะละให้มิต่อไปไม่ เพราะฉะนั้น